

745**UMOWA****między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Chorwacji o międzynarodowych przewozach drogowych osób i ładunków, sporządzona w Zagrzebiu dnia 30 września 1994 r.**

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Chorwacji, zwane dalej „Umawiającymi się Stronami”, pragnąc przyczynić się do rozwoju przewozów drogowych osób i ładunków między obu Państwami oraz w tranzycie przez ich terytoria, uwzględniając europejskie procesy liberalizacyjne popierające swobodę w przewozie towarów i świadczeniu usług, przestrzegając jednocześnie przepisów dotyczących ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa ruchu drogowego, przyjmując zgodnie za podstawę niniejszej umowy zasadę wzajemności i liberalizacji, uzgodniły, co następuje:

Zakres stosowania**Artykuł 1**

1. Przewoźnicy Umawiających się Stron mogą na warunkach określonych w niniejszej umowie wykonywać międzynarodowe przewozy drogowe między obu Państwami, przewozy do lub z państw trzecich oraz w tranzycie przez ich terytoria pojazdami zarejestrowanymi na ich terytorium.

2. Przewoźnicy jednej z Umawiających się Stron nie mogą wykonywać przewozu zaczynającego się i kończącego na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 2

Dla celów stosowania niniejszej umowy poszczególne pojęcia oznaczają:

1. „Przewoźnik” to osoba fizyczna lub prawna, zamieszkała lub mająca swoją siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej lub w Republice Chorwacji, która ma prawo wykonywania międzynarodowych przewozów drogowych zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem wewnętrznym.

2. „Pojazd” to:

- a) każdy pojazd drogowy z napędem mechanicznym przeznaczony do wykonywania przewozów drogowych ładunków i osób lub do ciągnięcia pojazdów przeznaczonych do tych przewozów;
- b) zespół pojazdów złożony z pojazdu silnikowego ciągnącego oraz przyczepy (naczepy);
- c) pojazd specjalny przeznaczony do ruchu drogowego, wyposażony w specjalne urządzenie zabudowane na stałe i stanowiące jego integralną część, które nie jest traktowane jako ładunek.

3. „Autobus” to pojazd samochodowy, który ze względu na swoją budowę i wyposażenie przystosowany jest i przeznaczony do przewozu więcej niż 9 osób (łącznie z kierowcą). Definicji tej nie narusza przebudowa pojazdu, w wyniku której liczba miejsc została ograniczona.

4. „Przewóz pasażerów” to przewóz wykonywany autobusem na rzecz osób trzecich lub na potrzeby własne.

5. „Regularny przewóz pasażerów” to przewóz podróży na określonej trasie, według rozkładu jazdy i na podstawie taryf uprzednio ustalonych i ogłoszonych.

6. „Przewóz wahadłowy” to wielokrotny przewóz zorganizowanych grup podróżnych z tego samego miejsca odjazdu do tego samego miejsca przeznaczenia, z tym że każda grupa, która została wywieziona, wraca w niezmiennym składzie, a w całym cyklu przewozów pierwsza jazda tam i ostatnia jazda z powrotem odbywa się pojazdem w stanie próżnym.

Artykuł 3

W sprawach nieuregulowanych niniejszą umową ma zastosowanie ustawodawstwo wewnętrzne każdej z Umawiających się Stron.

Artykuł 4

Właściwe władze Umawiających się Stron reprezentuje ze strony polskiej Ministerstwo Transportu i Gospodarki Morskiej Rzeczypospolitej Polskiej, ze strony chorwackiej — Ministerstwo Gospodarki Morskiej, Transportu i Łączności Republiki Chorwacji.

Przewozy pasażerów**Regularne przewozy pasażerów****Artykuł 5**

Regularne przewozy pasażerów wykonywane są w ruchu dwustronnym lub tranzytowym. Regularne przewozy pasażerów w ruchu dwustronnym lub tranzytowym wykonuje się autobusami, na uzgodnionej trasie, według rozkładu jazdy i ustalonych taryf, przy czym podróżni mogą być zabierani lub liczba ich może być zmieniana na początku trasy lub w miejscu przeznaczenia oraz w innych uzgodnionych miejscach postoju.

Artykuł 6

1. Przewozy regularne wymienione w artykule 5 mogą być wykonywane po uprzednim uzyskaniu specjalnego zezwolenia.

2. Właściwa władza każdej Umawiającej się Strony wydaje zezwolenia na część przewozu wykonywaną na jej terytorium.

Okazjonalne przewozy pasażerów**Artykuł 7**

1. Zezwolenie na okazjonalny przewóz pasażerów nie jest wymagane, jeżeli:

- a) pojazd przewozi tę samą grupę podróżnych na całej trasie przebiegającej przez terytorium drugiej Umawiającej się Strony;
- b) przewóz zaczyna się w państwie, w którym zarejestrowany jest autobus, z miejscem przeznaczenia na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, pod warunkiem że autobus wraca w stanie próżnym do państwa, w którym jest zarejestrowany;
- c) jest to przejazd w stanie próżnym po pasażerów przewiezionych na zasadach ustalonych w punkcie b).

2. Na wykonanie przewozów wahadłowych, na wjazd próżnego autobusu przewoźnika jednej Umawiającej się Strony na terytorium drugiej Umawiającej się Strony w ruchu dwustronnym (inny niż określony w ustępie 1 punkcie c), jak również na wykonywanie pozostałych rodzajów okazjonalnych przewozów podróżnych, wymagane jest specjalne zezwolenie właściwych władz drugiej Umawiającej się Strony.

Przewozy ładunków

Artykuł 8

1. Przewoźnicy Umawiających się Stron mogą wykonywać przewozy ładunków pojazdami ciężarowymi między obu Państwami, jak również przewozy w transzycie przez ich terytoria wyłącznie na podstawie zezwoleń.

2. Na to samo zezwolenie przewoźnik ma prawo zabrania ładunku powrotnego przy wjeździe z terytorium drugiej Umawiającej się Strony, po zakończeniu przewozu zgodnie z ustępem 1.

Artykuł 9

1. Zezwolenia nie są wymagane na następujące rodzaje przewozów, wykonywanych między obu Państwami lub w transzycie (co stanowi wyjątek od postanowienia artykułu 8 niniejszej umowy):

- a) eksponatów wystawowych, sprzętu przeznaczonego na imprezy teatralne i muzyczne oraz innych przedmiotów i zwierząt przeznaczonych na targi międzynarodowe, zawody sportowe lub inne imprezy, które odbywają się na terytorium drugiej Umawiającej się Strony;
- b) sprzętu przeznaczonego do wykonywania zapisów radiofonicznych, zdjęć filmowych lub telewizyjnych na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, pod warunkiem zwrotnego wywiezienia;
- c) materiałów i przedmiotów przeznaczonych wyłącznie do celów reklamowych i informacyjnych;
- d) mienia przesiedlenia;
- e) zwłok;
- f) uszkodzonych pojazdów zarejestrowanych na terytorium Umawiającej się Strony;
- g) ładunków pojazdami o masie całkowitej do 6 ton oraz ładowności do 3,5 tony;
- h) w celach humanitarnych związanych z działaniami wojennymi lub klęskami żywiołowymi;
- i) tranzytowe, pojazdami w stanie próżnym.

2. Załoga pojazdu wykonującego przewóz wymieniony w ustępie 1 powinna posiadać dokumenty pozwalające bez wątpliwości ustalić, że jest to przewóz wymieniony w tym przepisie.

Artykuł 10

1. Zezwolenia, o których mowa w artykule 8, wydają przewoźnikom właściwe władze Umawiającej się Strony, w której Państwie zarejestrowany jest pojazd.

2. Właściwe władze Umawiających się Stron przekazują sobie zezwolenia wymienione w ustępie 1 na zasadzie wzajemności.

3. Sposób ustalania kontyngentu zezwoleń, rodzaje zezwoleń oraz warunki i sposoby ich wykorzystania zostaną ustalone w protokole wykonawczym do niniejszej umowy.

Artykuł 11

Przewozy ładunków do lub z państw trzecich mogą być wykonywane przez przewoźników Umawiających się Stron tylko na podstawie specjalnych zezwoleń.

Artykuł 12

Każda z Umawiających się Stron ma prawo wymagać specjalnego zezwolenia na wykonywanie przewozów na jej terytorium pojazdami, których masa całkowita, wymiary pojazdu bez ładunku lub z ładunkiem, obciążenia na oś przekraczają maksymalne wartości dopuszczalne na terytorium tej Umawiającej się Strony.

Artykuł 13

Umawiające się Strony będą dążyć do zapewnienia przyspieszonego trybu postępowania przy przekraczaniu granicy przez pojazdy przewożące materiały niebezpieczne lub ładunki szybko psujące się.

Opłaty

Artykuł 14

1. Przewozy podróżnych i ładunków, wymienione w niniejszej umowie, podlegają podatkom i opłatom za użytkowanie dróg, obowiązującym na terytoriach każdej z Umawiających się Stron.

2. Właściwe władze Umawiających się Stron są upoważnione do częściowego lub całkowitego zwolnienia z opłat, o których mowa w ustępie 1, z wyjątkiem opłat od przewozów wymienionych w artykule 12.

Artykuł 15

1. Paliwo znajdujące się w normalnych zbiornikach zainstalowanych w pojazdach jest zwolnione od opłat celnych i innych należności. Przez normalny zbiornik należy rozumieć zbiorniki, w które pojazd jest konstrukcyjnie wyposażony.

2. Części zamienne, które są czasowo wwożone w celu naprawy pojazdu uszkodzonego lub który uległ

awarii na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, są zwolnione od opłat celnych, podatków i innych należności pobieranych na podstawie przepisów prawnych obowiązujących na terytorium drugiej Umawiającej się Strony. Części, o których mowa wyżej, powinny być wywiezione z powrotem lub zniszczone pod kontrolą celną.

Postanowienia ogólne

Artykuł 16

1. Dla zapewnienia należytego wykonywania postanowień niniejszej umowy Umawiające się Strony ustanowią Komisję Mieszaną, złożoną z przedstawicieli właściwych władz Umawiających się Stron.

2. Komisja Mieszana będzie się zbierała na wniosek właściwych władz jednej z Umawiających się Stron, na przemian na terytorium każdej z Umawiających się Stron.

3. Do uprawnień Komisji Mieszanej należy:

- a) przygotowanie protokołu wykonawczego do niniejszej umowy;
- b) ustalenie rocznych kontyngentów zezwoleń, rodzajów zezwoleń oraz sposobu ich wykorzystania;
- c) uzupełnienie wykazu przewozów wymienionych w artykule 9;
- d) wnioskowanie do właściwych władz o zwolnienie przewozów z opłat wymienionych w artykule 14;
- e) rozstrzyganie spraw nieuregulowanych niniejszą umową i prawem wewnętrznym Umawiających się Stron;
- f) rozpatrywanie spraw interwencyjnych w celu niezakończonego wykonywania przewozów między Umawiającymi się Stronami;
- g) przekazywanie informacji o zmianach w prawie wewnętrznym dotyczących przewozów drogowych.

Artykuł 17

Zezwolenia i inne dokumenty, wymagane stosownie do postanowień niniejszej umowy oraz prawa wewnętrznego, powinny znajdować się w pojeździe i być okazywane na każde żądanie organów kontrolnych.

Artykuł 18

Przewoźnicy, jak również załogi pojazdów powinny podczas wykonywania przewozu na terytorium drugiej Umawiającej się Strony przestrzegać przepisów prawnych obowiązujących na tym terytorium.

Artykuł 19

1. W przypadku nieprzestrzegania postanowień niniejszej umowy przez przewoźnika jednej z Umawiających się Stron na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, właściwe władze tej drugiej Umawiającej się Strony poinformują o tym właściwe władze Umawiającej się Strony, na której terytorium pojazd jest zarejestrowany.

2. Właściwe władze Umawiającej się Strony, na której terytorium naruszenia miały miejsce, mogą zwrócić się do właściwych władz drugiej Umawiającej się Strony o:

- a) ostrzeżenie przewoźnika, który dokonał naruszenia;
- b) zawieszenie czasowe, częściowe lub całkowite praw przewoźnika do wykonywania przewozów na terytorium Umawiającej się Strony, gdzie dokonano naruszenia umowy.

3. Władza, która podjęła powyższe środki, poinformuje o tym właściwą władzę drugiej Umawiającej się Strony.

4. Postanowienia niniejszego artykułu nie wykluczają sankcji prawnych, kontrolnych i administracyjnych przewidzianych w ustawodawstwie obowiązującym na terytorium Umawiającej się Strony, na którym naruszenie zostało popełnione.

Postanowienia przejściowe i końcowe

Artykuł 20

1. Umawiające się Strony drogą dyplomatyczną poinformują się o spełnieniu wszystkich warunków, zgodnych z prawem swojego państwa, wymaganych w celu wejścia w życie niniejszej umowy. Umowa niniejsza wejdzie w życie w pierwszym dniu drugiego miesiąca, który nastąpi po dniu otrzymania ostatniej noty.

2. Niniejsza umowa będzie obowiązywać przez rok od dnia wejścia w życie. Następnie umowa będzie automatycznie przedłużana, jeżeli żadna z Umawiających się Stron nie wypowie jej w drodze notyfikacji na trzy miesiące przed upływem okresu jej ważności.

3. Niniejsza umowa będzie stosowana prowizorycznie od dnia jej podpisania.

4. Umawiające się Strony zgodne są co do tego, że z wejściem w życie niniejszej umowy w stosunkach między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Chorwacji przestaje obowiązywać w zakresie międzynarodowych przewozów drogowych Porozumienie między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rządem Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugostawii o długoterminowej współpracy w dziedzinie transportu, podpisane w Warszawie dnia 25 października 1979 r.

Sporządzono w Zagrzebiu dnia 30 września 1994 r. w dwóch oryginalnych egzemplarzach, każdy w językach polskim i chorwackim, przy czym oba teksty mają jednakową moc.

Z upoważnienia
Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia
Rządu
Republiki Chorwacji

U G O V O R**između Vlade Republike Poljske i
Vlade Republike Hrvatske o međunarodnom
cestovnom prijevozu putnika i stvari**

Vlada Republike Poljske i Vlada Republike Hrvatske, u daljnjem tekstu "ugovorne stranke" želeći doprinijeti razvitku prijevoza putnika i stvari između dviju država, kao i tranzita preko svojih teritorija, a uvažavajući europske liberalne procese koji potpomažu slobodno kretanje roba i usluga uz poštivanje promicanja zaštite okoliša i sigurnosti cestovnog prometa, sporazumijele su se da su reciprocitet i liberalizacija temelj zasnivanja ovog Ugovora, kojim se regulira slijedeće:

PODRUČJE PRIMJENE UGOVORA**Članak 1.**

1. Prijevoznici ugovornih stranaka mogu pod uvjetima propisanim ovim Ugovorom, obavljati međunarodni prijevoz u cestovnom prometu između dviju država, prijevoz za i iz trećih država, te tranzit preko njihovih teritorija motornim vozilima registriranim u njihovim državama.
2. Ni jedna odredba ovog Ugovora ne dozvoljava prijevoznicima jedne od ugovornih stranaka da obavlja prijevoz putnika ili stvari na teritoriju druge ugovorne stranke.

Članak 2.

U cilju primjene ovog Ugovora, pojedini pojmovi označavaju:

1. "Prijevoznik" je fizička ili pravna osoba s prebivalištem ili poslovnim sjedištem u Republici Hrvatskoj odnosno u Republici Poljskoj ovlaštena za obavljanje međunarodnog cestovnog prijevoza u skladu sa važećim nacionalnim zakonodavstvom;
2. "Vozilo" je
 - a) svako motorno vozilo namijenjeno prijevozu stvari i osoba ili za vuču vozila u cestovnom prometu;
 - b) skup vozila sastavljen je od vučnog motornog vozila te prikolice ili poluprikolice;
 - c) specijalno vozilo je vozilo namijenjeno za cestovni prijevoz, opremljeno posebno ugrađenim uređajem, koji čini integralni dio vozila, a koji se ne podrazumijeva kao teret;

3. "Autobus" je motorno vozilo koje je svojom konstrukcijom i opremom prilagođeno i namjenjeno za prijevoz više od 9 osoba (zajedno s vozačem). Ovu definiciju ne narušava pregradnja vozila uslijed koje je ograničen broj sjedišta;
4. "Prijevoz putnika" je prijevoz koji se obavlja autobusima kao javni prijevoz ili prijevoz za vlastite potrebe;
5. "Linijski prijevoz putnika" je prijevoz putnika po unaprijed utvrđenom i objavljenom itinereru, redu vožnje i tarifama;
6. "Naizmjenični prijevoz" je višekratni prijevoz organiziranih grupa putnika od istog polazišta do istog odredišta, s tim da se svaka grupa, koja je obavila putovanje u odlasku, vraća u istom sastavu, i to tako da se prva vožnja u povratku i posljednja vožnja u odlasku u nizu naizmjeničnih vožnji obavlja praznim vozilom.

Članak 3.

Zakonodavstvo svake ugovorne stranke primjenjuje se na sva pitanja koja nisu regulirana ovim Ugovorom.

Članak 4.

Nadležne organe ugovornih stranaka s poljske strane zastupa Ministarstvo prometa i pomorske privrede Republike Poljske, a sa hrvatske strane Ministarstvo pomorstva, prometa i veza Republike Hrvatske.

PRIJEVOZ PUTNIKA

Linijski prijevoz putnika

Članak 5.

Linijski prijevoz putnika obavlja se u bilateralnom ili tranzitnom prometu. U okviru linijskog prijevoza putnika u bilateralnom ili tranzitnom prometu, prijevoz se obavlja autobusima, po dogovorenom putu, prema voznom redu i određenim tarifama. pri čemu se putnici mogu ukrjavati ili se njihov broj može mijenjati na polazištima ili odredištima te na drugim stajalištima utvrđenim u redu vožnje.

Članak 6.

1. Autobusna linija u bilateralnom i tranzitnom prometu uspostavlja se na temelju posebnih dozvola.

2. Dozvolu iz stavka 1. ovog članka izdaju nadležni organi ugovornih stranaka i to svaki za dio puta koji prolazi kroz njegov teritorij.

Povremeni prijevoz putnika

Članak 7.

1. Za povremeni prijevoz putnika dozvola nije potrebna ukoliko:
 - a) vozilo prevozi istu grupu putnika na čitavom itinereru, koji prolazi kroz teritorij druge ugovorne stranke;
 - b) vožnja s putnicima koja počinje u državi registracije autobusa, a ima svoje odredište na teritoriju druge ugovorne stranke, uz uvjet da se autobus prazan vraća u državu registracije;
 - c) prazan autobus ulazi po grupu putnika prevezenu u skladu s uvjetima iz točke b).
2. Za obavljanje naizmjeničnih vožnji putnika, za ulazak praznog autobusa prijevoznika jedne ugovorne stranke na teritorij druge ugovorne stranke u bilateralnom prijevozu (drugačije nego pod točkom 1.c), kao i za obavljanje ostalih vrsta povremenog prijevoza putnika između dviju država potrebna je posebna dozvola nadležnog organa druge ugovorne stranke.

PRIJEVOZ STVARI

Članak 8.

1. Prijevoznici ugovornih stranaka mogu obavljati prijevoz stvari teretnim vozilima između dviju država, kao i prijevoz u tranzitu preko njihovih teritorija samo na temelju dozvola.
2. Ista dozvola dozvoljava prijevozniku da u polasku s teritorija države druge ugovorne stranke uzme povratni teret, po završetku prijevoza iz stavka 1. ovog članka.

Članak 9.

1. Dozvola nije potrebna za slijedeće vrste prijevoza između dviju država ili u tranzitu (što čini izuzetak od članka 8. ovog Ugovora):
 - a) prijevoz izložbenih predmeta, opreme za kazališne i muzičke priredbe, kao i bilo kojeg inventara - živog ili mrtvog - namijenjenog za međunarodne sajmove, sportska natjecanja ili druge priredbe koje se održavaju na teritoriju druge ugovorne stranke;

- b) prijevoz uređaja namijenjenih za radio, filmsko ili televizijsko snimanje na teritoriju druge ugovorne stranake pod uvjetom vraćanja istih;
 - c) prijevoz materijala i predmeta namijenjenih isključivo za reklamne i informativne svrhe;
 - d) prijevoz selidbenih stvari;
 - e) prijevoz posmrtnih ostataka;
 - f) prijevoz oštećenog vozila registriranog na teritoriju ugovornih stranaka;
 - g) prijevoz stvari motornim vozilima do 6 tona ukupne mase ili 3,5 tone nosivosti;
 - h) prijevoz za humanitarne namjene u slučaju ratnih aktivnosti ili elementarnih nepogoda;
 - i) prometovanje praznim vozilom.
2. Za prijevoze iz stavka 1. ovog članka posada vozila mora imati isprave i drugu dokumentaciju iz kojih se nesumnjivo može utvrditi da je u pitanju prijevoz naveden u tom stavku.

Članak 10.

1. Dozvole iz članka 8. ovog Ugovora izdaje prijevoznicima nadležni organ ugovorne stranke u kojoj je vozilo registrirano.
2. Nadležni organi ugovornih stranaka razmjenjuju dozvole navedene u stavku 1. ovog članka, na temelju reciprociteta.
3. Način određivanja kontingenta dozvola, vrste dozvole te uvjeti i način njihovog korištenja odredit će se u Protokolu za provođenje ovog Ugovora.

Članak 11.

Prijevoznici ugovornih stranaka mogu obavljati prijevoz stvari za ili iz trećih država samo na temelju posebnih dozvola.

Članak 12.

Svaka ugovorna stranka ima pravo zahtijevati posebnu dozvolu za obavljanje prijevoza na njezinom teritoriju vozilima koja u pogledu ukupne mase, dimenzija vozila odnosno osovinskog opterećenja, s teretom ili bez tereta, prelaze maksimalne dimenzije i težine dopuštene na njezinom teritoriju.

Članak 13.

Motornim vozilima koja prevoze opasne tvari ili stvari koje se brzo kvare, ugovorne stranke nastojat će ubrzati postupak prilikom prijelaza granice.

PRISTOJBE**Članak 14.**

1. Prijevoz putnika i stvari naveden u ovom Ugovoru podliježe naplati naknade za ceste i poreza koji su propisani na teritoriju ugovornih stranaka.
2. Nadležni organi ugovornih stranaka mogu djelomično ili potpuno osloboditi od plaćanja pristojbi iz stavka 1. osim pristojbi navedenih u članku 12.

Članak 15.

1. Gorivo koje se nalazi u normalnim spremnicima ugrađenim u vozila oslobođeno je od carinskih i drugih pristojbi. Pod "normalnim spremnikom" podrazumijeva se spremnik koji je konstrukcijski ugrađen u vozilo.
2. Rezervni dijelovi koji su privremeno uvezeni u svrhu popravka vozila u kvaru ili vozila koje je zadesila havarija na teritoriju ugovorne stranke oslobođeni su plaćanja carine, poreza i drugih pristojbi na temelju propisa koji vrijede na teritoriju druge ugovorne stanke. Zamijenjeni rezervni dijelovi moraju se vratiti ili uništiti pod carinskom kontrolom.

OPĆE ODREDBE**Članak 16.**

1. U cilju kontrole ovoga Ugovora i što hitnijeg razrješenja neriješenih pitanja, ugovorne stranke će osnovati Mješovitu komisiju koja se sastoji od predstavnika nadležnih organa ugovornih stranaka.
2. Mješovita komisija sastajat će se naizmjenično na teritoriju svake od ugovornih stranaka i to na zahtjev nadležnog organa jedne od ugovornih stranaka.
3. Mješovita komisija ovlaštena je da:
 - a) priprema Protokol za provedbu ovog Ugovora;
 - b) utvrđuje godišnje kontingente dozvola, vrste dozvola, kao i način njihovog korištenja;
 - c) dopunjuje popis prijevoza navedenih u članku 9;
 - d) podnosi zahtjev nadležnim organima za oslobađanje plaćanja pristojbi navedenih u članku 14;
 - e) rješava pitanja koja nisu regulirana ovim Ugovorom i nacionalnim zakonodavstvom ugovornih stranaka;
 - f) razmatra interventna pitanja u svrhu nesmetanog odvijanja cestovnog prijevoza između ugovornih stranaka;
 - g) razmjenjuje podatke o promjenama u nacionalnom zakonodavstvu iz oblasti cestovnog prometa.

Članak 17.

Dozvole i drugi dokumenti navedeni kao obvezatni prema ovom Ugovoru i prema unutarnjem zakonodavstvu ugovornih stranaka moraju se nalaziti u motornom vozilu i pokazati na svako traženje kontrolnih organa.

Članak 18.

Prijevoznici i posada vozila dužni su poštivati zakone i propise koji vrijede na teritoriju druge ugovorne stranke za vrijeme dok se prijevoz obavlja na njenom teritoriju.

Članak 19.

1. U slučaju nepoštivanja odredbi ovog Ugovora od strane prijevoznika jedne od ugovornih stranaka na teritoriju druge ugovorne stranke, nadležni organ druge ugovorne stranke obavještava o tome nadležni organ ugovorne stranke na čijem teritoriju je vozilo registrirano.
2. Nadležni organ ugovorne stranke na čijem teritoriju je došlo do povrede ovog Ugovora, može se obratiti nadležnom organu druge ugovorne stranke, da:
 - a) upozori prijevoznika koji je izvršio povredu;
 - b) privremeno zabrani djelomično ili potpuno prava prijevoznika u obavljanju prijevoza na teritoriju ugovorne stranke gdje je došlo do povrede ovog Ugovora.
3. Organ koji je poduzeo naprijed navedene mjere obavijestit će o tom nadležan organ druge ugovorne stranke.
4. Odredbe iz ovog članka ne sprečavaju sudove, kontrolne ili administrativne organe države u kojoj je prekršaj počinjen da primjene odgovarajuće zakonske sankcije.

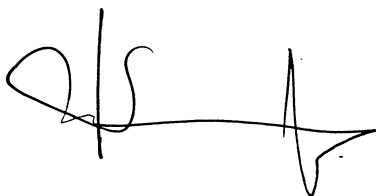
PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREBE**Članak 20.**

1. Ugovorne stranke izvjestit će jedna drugu diplomatskim putem o ispunjenju svih uvjeta nacionalnih zakonodavstava za stupanje na snagu ovog Ugovora. Ugovor će stupiti na snagu prvog dana drugog mjeseca koji će nastupiti od dana primitka posljednje note.
2. Ovaj Ugovor važit će godinu dana od dana stupanja na snagu. Nakon toga, Ugovor će se prešutno produživati, ukoliko ga tri mjeseca unaprijed ne otkáže jedna od ugovornih stranaka diplomatskim putem.

3. Ovaj Ugovor privremeno će se primjenjivati od dana njegovog potpisivanja.
4. Ugovorne stranke suglasne su da stupanjem na snagu ovog Ugovora, Sporazum između Vlade Narodne Republike Poljske i Vlade Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije o dugoročnoj suradnji u oblasti prometa, potpisan 25. listopada 1979. godine u Varšavi, prestaje važiti u odnosima između Republike Poljske i Republike Hrvatske na polju međunarodnog cestovnog prometa.

Sačinjeno u Beogradu, dana 30. rujna 1994. godine u dva originalna primjerka na poljskom i hrvatskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako vrijedna.

ZA VLADU REPUBLIKE POLJSKE

ZA VLADU REPUBLIKE HRVATSKE

